

Vangel, Theremetteff: Bognár, Kermoloff: Udvarhelyi Miklós, Ismailoff: Bratka, Turskin: Virág, Natália: Tábornsky, Ekimonia: Korcsok Leopold, Kézműves: Hubenai János. A M. Kir. Operaházban 1885. aug. 30-án mutatták be, ezzel a szereposztással: Michaeloff Péter: Ney Dávid, Skavronszy: Dalnoki Béni, Katalin: Bianchi Bianca, Praskovia: Ábrányiné Wein Margit, Danilovitz: Pauli Richárd, Gricenko: Kőszeghy Károly, Reynold: Szekeres, Kermoloff: Tallian János, Ismailoff: Kiss Dezső, Natália: Kordin Mariska, Ekimonia: Saxlehner Emma, Munkács: Takács. Itt huszonkilenc előadást ért meg, 1903. dec. 20-ig, amikor utóljára játszották. Ezen az előadáson Péter cár szerepét Ney Dávid énekelte, akinek ez híres alakítása volt, Katalina Blätterbauer Gizella volt. Skavronszy szerepét Gábor József énekelte, Praskovia Szilágyi Arabella volt. (Londonban 1890. ápr. havában mutatták be.)

Északkeleti Színi Szövetkezet. megalakult Kunhegyi Miklós színigazgató buzgalmaival, 1899. okt. havában. Városok: Sátoraljaujhely, Munkács, Ungvár, Beregszász.

Északmagyarországi színikerület. Alakult Liptószentmiklóson, 1902. febr. 17-én, gr. Csáky Jenő szepesi főispán elnöke alatt. 3 évre alakult. Az 1900. évek körüli színikerületi alakulások egyik leg sikerültebb egysége volt. Állomásai: Lőcse (régi színházterem a városi szállodában), a kerület székhelye Igló, szép, modern berendezésű új kis színházával, Késmárk, Liptószentmiklós, Túrócszentmárton, Zsolna, Korompa, Zólyom, Szliács, Selmechánya, Rózsáhegy és átmenetileg Poprád, Szepesváralja és Árvaváralja. A kerület egyforma igényű közönsége nemzeti-ségre való tekintet nélkül lelkesen pártfogolta a színészetet és annak megélhetését minden eszközzel igyekezett megkönnyíteni. A városok az év minden részében biztosítani tudták a színház látogatottságát és ezzel elvették a színtársulatnak a legtöbb kerületben fennálló nyári anyagi gondjait és azért az itt működött igazgatók (Halmay Imre, dr. Farkas Ferenc, Szabados László stb.) szép kulturális munkát tudtak végezni és felvirágoztatták a színészetet e kerületben.

A kerület sikeres kiépítésén eredménnyel tevékenykedtek annak elnökei: Raisz Aladár alispán és dr. Neogrady László vármegyei főjegyző.

Eszéken 1867. tavaszán épült fel a színház és ez év július 1-én magyar színészek játsztak benne, Szuper Károly igazgatása alatt. Ekkor hangzott el itt az első magyar szó színpadról. Színre került a »Szigetvári vértanúk« első felvonása, a »Csikós« első felvonása és a »Dajka« c. operett. A »Fővárosi Lapok« (1867. júl. 8.) szerint Szlavóniában ez lett volna az első magyar előadás; e feltevés téves, mert 1826-ban járt Szlavóniában (Zágrábban) Balogh István társulatával. (V. ö. Balogh István naplója. Nemzeti Múzeum kéziratára.) 1906. jún. 12-én Szalkai Lajos színtársulata működött itt, ahol a »János vitéz« előadásával kezdte meg hazafias kulturális misszióját.

Eszéki Emma, ismert vidéki színésznő, sz. 1860-ban, *Szarvason*, színpadra lépett 1876-ban, Miklóssy Gyulánál. 1878–1882-ig nem működött, csak félétől töltött a színészetnél, Kuthy Bélánál, majd 1882. okt. 1-én újra szerződve volt. Egy év után Bogyó Alajos az igazgatója, 1884-ben Lászy Vilmosnál találjuk.

„Az eszmék erősbek a rossz anyagnál, ezt ledöntheti erőszak, az örökre élni fog.» (Az »Ember tragédiája«-ban Ádám mondja Lucifernek. Egyben ez a sírfelírata Paulay Ede színigazgatónak.)

Eszterházy Ágnes, filmszínésznő, sz. 1904-ben, *Kolozsvárott*, ahol tanulmányait is végezte. 1925-ben Pálmay Ilka színészközlőjében tanult, majd a Városi Színház tagja lett, ahol a »Búcsúkerítő«-ben jelentős sikert aratott. Ezután mint filmszínésznő érdekes karriert fut be: Bécsben az »Ifjú Medardus« c. filmben jut hálás szerephez. Hírneve ekkor már Berlinbe is eljut, itt színpadon játszik és a »Játék a kastélyban« c. vj.-ban a főszerepet kapja. Reinhardt bécsi színházában is diadalt aratott. 1929-ben Berlinben saját filmvállalata van.

Eszterházy Ilona, színésznő, sz. 1908. máj. 8-án, *Kolozsvárott*. Színipályára lépett 1924. márc. 15-én.